

10. rujna - 9. listopada 2009.

[illegible]

Šiškov Otvoreni prostor

U novom ciklusu slika nastojat ćemo iščitati njegovu višeslojnu strukturu koju je autor konceptijski dosljedno realizirao, a najprije se pokazuje da nam valja „snimiti“ one gradbene elemente što nas upućuje na morfološku matricu na kojoj je slikar stvarao svoje djelo u minulim desetljećima. No, prije svega, evidentno je da su nove likovne i simboličke vrijednosti proizašle iz onih prvotnih, dakle, i da su već impostirane kao esencijalne vrijednosti ovoga stvaralaštva.

Pa, shodno tome, gradbeni elementi i u ovom ciklusu otkrivaju, najčešće, organsko ishodište, svoju duboko ukorijenjenost u čistim i iskonskim počelima prirode čije smo preobrazbe slijedili u inventivnim mijenama nedvojbene i impresivne likovne izražajnosti u brojnim ciklusima. Stoga trebamo govoriti, a da ne preskočimo bitna mjesta, o stvaralačkom kontinuitetu iz kojega je razvidno da istraživanje nove teme implicira produbljiivanje vlastitog izraza novim likovnim vrijednostima s prepoznatljivim, i što je karakteristično za svaki novi ciklus, i drugačijim, i produbljenim autorskim značajkama. Također, i činjenica koja se iščitava u kontinuiranom izrastanju djela iz vlastite povijesti, iz svojega plodnog stvaralačkog humusa čiji grananje u visinu transcendiraju duhovnim konotacijama i specifičnom likovnom poetikom. I u ovom je ciklusu, dakle, izraženo veliko slikarevo iskustvo u kojemu likovno „definirane“ tematske cjeline nisu amaglamirane tek kao baštinska vrijednost ili memorirane duhovne postaje, već kao poticajna popudbina u novom stvaralačkom iskoraku. Pa, i kratak, tek letimičan retrospektivni snimak legitimira tezu kontinuiteta toliko značajnu za svaki autorov novi potez kistom, kojim učvršćuje svoju viziju u likovnoj stvarnosti svakog novog ciklusa. Tu značajku prepoznajemo kao konstantu koja, mijenjajući oblike i intenzitet, nije promijenila svoja temeljna svojstva, evidentna nekoć, kao i sada, u ovom novom ciklusu naslovljenom „Otvoreni ciklus“ nastalom u razdoblju od 2005./6. do ove 2009. godine.

A tu činjenicu, toliko značajnu za ovog autora, tek ćemo podsjetiti, već je primijetio i Vladimir Maleković u predgovoru kataloga Šiškove izložbe u Muzeju za umjetnost i obrt 1997. godine gdje nije iznio samo svoja zanimljiva zapažanja o novom Šiškovom ciklusu, već je i decidirano ustvrdio da njegovo „stvaralaštvo već ima svoju povijest...“. A kako je, recimo i ovom prigodom, ovaj vrsni znalac njegova stvaralaštva, i nedvojbeno, jedan od najzaslužnijih u njegovu promicanju (ne samo u suvremenoj hrvatskoj umjetnosti!) ovom tvrdnjom implicirao i prepoznatljive autorske značajke istaknuvši ih i kroz vremensku kategoriju kao relevantnu činjenicu i time je, naime, nastojao i precizirati specifičnost slikareva izraza otvarajući intrigantne teme: onu s lucidno postavljenom tezom o povijesti, tj., stvaralačkom kontinuitetu, i, dakako, onu o kontekstualizaciji djela na suvremenoj likovnoj sceni. Argumentaciju za svoju tvrdnju kritičar je nalazio, dakako, najprije u iznimno značajnom grafičkom opusu kojega je Ivica Šiško kroz maštovite tematske varijacije produbljavao smionim prodorima imaginativnog i s respektabilnom metjerskom vještinom. Naime, stvarajući vrlo zapažene grafičke cikluse u tom razdoblju, dakle, u 70-tim i 80-tim godinama i, najviše, u suradnji sa Zbirkom Biškupić, Šiško je u klasičnim grafičkim tehnikama, a napose u tehnici akvatinte, profilirao i svoja snažna autorska obilježja prepoznata od kritike u suptilnoj sintezi grafičkog umijeća i osebujne poetike. Dostatno je spomenuti tek neka vrsna pera kritičara, primjerice; Vlade Bužančića, Tonka Maroevića, Jeana Louisa-Depierisa, Josipa Depola, Igora Zidića... koja su među prvima promovirala upravo te njegove značajke visoko ih apostrofirajući u tadašnjem likovnom kontekstu. Također, valja reći da su te značajke bile prepoznate i kroz inventivnu interpretaciju te stare, a nadasve zahtjevne tehnike, pa je kritika s razlogom isticala njegovu obnoviteljsku ulogu u suvremenoj grafici jer je upravo u tehnici akvatinte majstorski otisnuo s nedvojbenim likovnim vrijednostima i svoj prilog, kao recentni primjerak i za povijest hrvatske grafike.

Ulazak u bijelinu, 2008.
akrilik / platno,
140 x 200 cm

Viktorija, 2008.
akrilik / platno,
110 x 145 cm

No, svakako trebamo skrenuti pozornost i na činjenicu da ovdje govorimo o autoru koji se afirmirao kao grafičar, ali isto tako i o grafičaru koji je afirmirao grafiku. Odnosno, da je u jednoj staroj grafičkoj tehnici reanimirao „alkemičarski“ postupak u suvremeni likovni jezik otkrivši u njemu neiscrpne izražajne mogućnosti kao i svoj novi stvaralački izazov. Međutim, kad navodimo neke značajke ovoga umjetnika, kao što pri tom naročito naglašavamo grafičku komponentu, ipak je nužno reći koju više i onom drugom, slikarskom aspektu, kako bismo u ovom kratkom sažimanju, bar djelomično sagledali višeslojnu cjelovitost djela.

Također, trebamo reći da unatoč činjenici što znatno kasnije počinje njegova slikarska odiseja otkrivajući golemim stvaralačkim zanosom prirodu tog medija mi iščitavamo u bogatoj kronologiji zapažene tematske cikluse. A to bujanje Šiskova slikarstva slijedimo u dugom vremenskom razdoblju, od sredine 80-ih godina, kao koncentrično širenje kreativnog interesa u prvim velikim tematskim cjelinama inaugurirajući u svakom novom ciklusu svoju slikarsku osobnost. Tako je prije više od dva desetljeća, 1985. godine u Umjetničkom paviljonu ciklusom „Plavi poskok“ paradigmatički markirao slikarski rukopis na čijem tragu pratimo rast autorski prepoznatljiva djela kroz inventivne likovne mijene. Upravo ćemo kroz cikluse iščitavati te slikareve intrigantne faze jer je u svakoj novoj problematizirao temu u drugačijoj likovnoj koncepciji. Kad ovdje nastojimo naznačiti likovne discipline u kojima je realizirao impresivan opus, zapravo konstatiramo da je riječ o autoru koji se izražava u klasičnim likovnim medijima. Onom prvom, a nipošto zato značajnijem, grafičkom, i drugom, također kontinuiranog slikareva kreativnog interesa, a to je, naravno, medij slike, tada tek formalno pozicioniramo njegovo stvaralaštvo. Međutim, ne iščitavamo u njemu tek manualnu vještinu i kultivirano umijeće, već nadasve, slikarevo intelektualno stajalište izraženo upravo tim likovnim sredstvima otkrivajući specifično duhovno ozračje dubokih i neizrecivih egzistencijalističkih dvojbi što prožimaju ljudsko biće u vremenu i prostoru. Upravo se ovdje, i u tom stjecištu egzistencijalističkih tragova otvaraju temeljna pitanja i ovoga stvaralaštva problematizirana u minulim desetljećima u oba medija, i grafike, i slike, poentirana ovom zadnjom serijom slika naslovljenom, ni malo slučajno – „Otvoreni prostor“. Naime, u ovom zadnjem ciklusu sažeo je svoje dosadašnje stvaralačko iskustvo, a na čije značenje smo, bar djelomice, i ukazali, što je razvidno u brojnim tragovima po kojima i nastojimo ustvrditi kontinuitet Šiskova kreativnog puta. A jedan od najdubljih tragova svakako je onaj kojega smo prepoznali kao egzistencijalistički otisak ljudskog postojanja u prostoru čiju reljefnu strukturu iščitavamo u slojevima slikareva rukopisa. Najprije, onom koji nasljeđuje vrijednosti iz povijesti svojega djela, i čiji potez „pamti“ svoje prve poticaje „ispisujući“ u maštovitim inačicama nove oblike stvaralaštvu kao autentične prostore svojega duhovnog postojanja. „Stoga slikarstvo“ kako to precizira Jose Ortega y Gasset ovim riječima, „započinje svoje komunikacijsko djelovanje tamo gdje govor završava; kad nadvlada svoju nijemost i krene u beskrajno područje neizrecivosti.“ A to „...beskrajno područje neizrecivosti“ Šiško je sažimao u stvaralački prostor svojega slikarstva kao jedinstveni egzistencijalistički „zapis“ postojanja emanirajući kroz cikluse osebujnom likovnom izražajnošću.

Milan Bešlić

Bijelo u sredini, 2009.
akrilik / platno,
90 x 110 cm

5

Sjene, 2009.
akrilik / platno,
90 x 110 cm

Otvoreni prostor, 2009.
akrilik / platno,
140 x 200 cm

Fatamorgana, 2008.
akrilik / platno,
90 x 110 cm

8

Nova slika, 2008.
akrilik / platno,
90 x 110 cm

Preobrazba I, 2009.
akrilik / platno,
90 x 110 cm

9

Odsjaj, 2008.
akrilik / platno,
90 x 110 cm

Po sredini horizonta, 2009
akrilik / platno,
140 x 200 cm

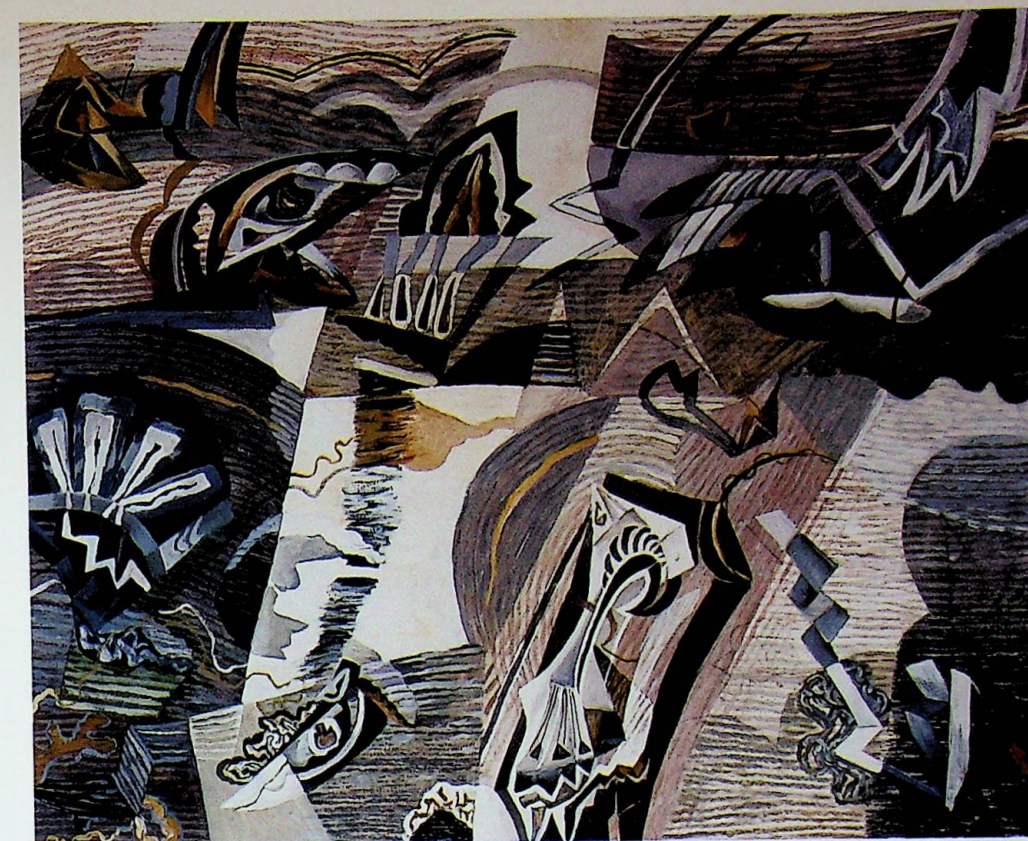

Igra II, 2008.
akrilik / platno,
90 x 110 cm

12

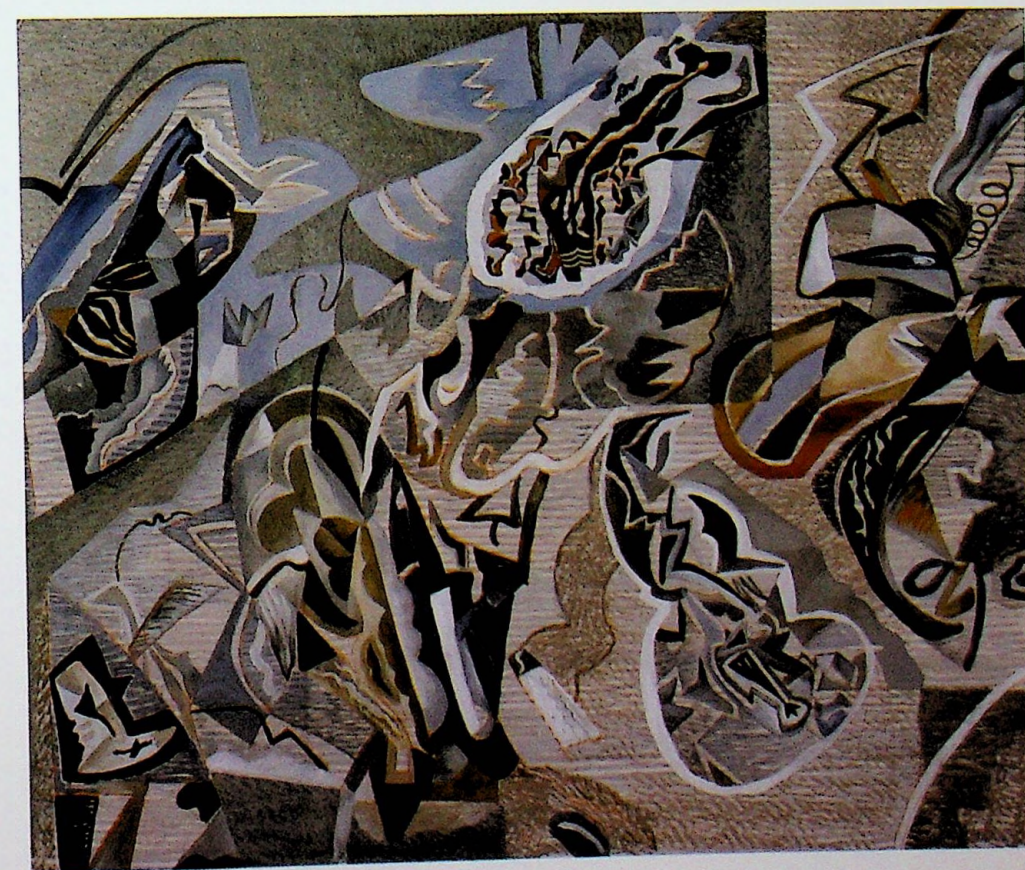
Poslije podne, 2008.
akrilik / platno,
90 x 110 cm

Sjene II, 2008.
akrilik / platno,
90 x 110 cm

13

Radanje svjetlosti, 2008.
akrilik / platno,
90 x 110 cm

14

U smokvi, 2008.
akrilik / platno,
115 x 150 cm

Ivica Šiško rođen je 24. siječnja 1946. u Livnu. Završio je Školu primijenjene umjetnosti (Slikarski odsjek) 1965. u Sarajevu, u klasi profesorice Mice Todorović. Akademiju likovnih umjetnosti (Grafički odsjek) u Zagrebu polazio je od 1969. do 1974. i diplomirao 1974. Bio je suradnik Majstorske radionice Krste Hegedušića od 1974. do 1978. Završio je poslijediplomski studij grafike na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu u klasi profesora Frane Baće. Djela Ivica Šiška nalaze se u galerijama i muzejima u domovini i inozemstvu. Boravio je na studijskim putovanjima u Italiji, Austriji, Njemačkoj i Egiptu. Radi kao redoviti profesor na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. U vlastitoj nakladi objavio je grafičke mape *Pad*, 1974. (bakropisi), *Skice*, 1976. (bakropisi i akvatinte), *Zapisi iz Turopolja* sa stihovima Zlate Cundeković, 1984. (bakropisi i akvatinte); *Hommage à A.T. Mimara* (mezzotinte). U izdanju "Mladosti" objavljena mu je mapa *Moj grob - Ivan Goran Kovačić*, s predgovorom Marka Grčića. U izdanju "Zbirke Biškupić" objavljene su mu bibliofilske knjige *Danteomanija*, 1977. (biblioteka "Iris", sv. 2. u 49 primjeraka, u tehnici bakropisa i akvatinte) s tekstom - esejem Tonka Maroevića; *Contre la mort la Flaque, Uza smrt lokva*, 1978. (biblioteka "Arbor", sv. 4, u 57 primjeraka, u tehnici bakropisa i akvatinte) s pjesmama Jean-Louis Depierrisa; *Zimovnik* (biblioteka "Vid", sv. 2. u 37 primjeraka, u tehnici bakropisa); mapa grafika *Teber*, 1979. (6 listova u 23 primjerka, u tehnici bakropisa). Jedan je od osam autora grafičke mape *Trag* (bakropis, akvatinta i suha igla) u izdanju "Zbirke Biškupić", realizirane 1980. godine. Koutor je mape *Rajski vrt* - Dubravka Babić - Ivica Šiško (6 grafika, HPT, Zagreb, 1993.), *Samobor u srcu* - Dubravka Babić, Ivica Šiško, Miroslav Šutej (6 grafika, "Samobor-art", Zagreb, 1994.), *Kuna* - Dubravka Babić, Miroslav Šutej, Ivica Šiško (16 grafika, Privredna banka Zagreb, 1994.). Godine 1987. objavljena je monografija *Ivica Šiško* autora Jean-Louis Depierrisa, u izdanju "Grafičkog zavoda Hrvatske". Godine 1996. objavljena je knjiga *Rajski vrt, Jardin d'Eden* - ciklus slika 1990-1997, autora Jean-Jacques Lévêque-a, u izdanju "Konture", Zagreb. Izlagao je na brojnim izložbama u zemlji i svijetu.

Nagrade

1969.
Zagreb, Nagrada Sveučilišnog savjeta Zagreb za crtež, Galerija Studentskog centra

1975.
Rijeka, Nagrada za slikarstvo na VIII. biennalu mladih umjetnika Jugoslavije

1977.
Zagreb, Otkupna nagrada Moderne galerije Ljubljana na VI. zagrebačkoj izložbi jugoslavenskog crteža, Nagrada za grafiku na 9. salonu mladih

1978.
Sombor, VI: triennale jugoslavenskog suvremenog crteža

1979.
Barcelona, VII. bienal internacional del deporte en las bellas artes, Premio y medalla internacional de plata (za grafiku)

1980.
Zagreb, Otkupna nagrada Moderne galerije Ljubljana na XI. zagrebačkoj izložbi jugoslavenske grafike

1981.
Zagreb, Vjesnikova nagrada "Josip Racić"

1983.
Karlovac, Otkupna nagrada BiH, na Biennalu akvarela Jugoslavije

1984.
Zagreb, Nagrada Umjetničkog paviljona Collegium Artisticum Sarajevo na XIII. zagrebačkoj izložbi jugoslavenske grafike

1988.
Zagreb, Otkupna nagrada na XV. zagrebačkoj izložbi jugoslavenske grafike

1992.
Zagreb, Otkupna nagrada na XVII. izložbi grafike, Umjetnički paviljon

1996.
Zagreb, Odlikovanje predsjednika Republike Hrvatske dr. Franje Tuđmana: Red Danice hrvatske s likom Marka Marulića, za osobite zasluge u kulturi

Samostalne izložbe

1964.
Livno, Dom kulture

1968.
Sarajevo, Malo kazalište, Komiža, Galerija "Đuro Tiljak"

1978.
Zagreb, Galerija Schira
Zagreb, Salon HDLU

1979.
Livno, Narodni univerzitet
Zagreb, Galerija Dubrava

1980.
Zagreb, Galerija Spektar
Novi Sad, Mali likovni salon
Zagreb, Galerija Instituta "Ruder Boskovic"
Velika Gorica, Galerija Galženica
Split, Galerija Čular
Karlovac, Galerija Ziljak
Nova Gradiška, Galerija Kerdic

1983.
Zrenjanin, Suvremena galerija
Sombor, Galerija Sombor
Subotica, Galerija "Likovni susreti"

1984.
Karlovac, Zorin dom

1985.
Zagreb, Umjetnički paviljon
Crikvenica, Stara vijećnica
Ivanić Grad - Kriz, Dom kulture
Zaprešić, Galerija Rotonda

1986.
Zagreb, Galerija A.B., "Hommage A.T. Mimara"

1987.
Zagreb, Galerija Karas

1988.
Zagreb, Galerija Racić

1989.
Dubrovnik, Slavistički centar
Banja Luka, Salon umjetničke galerije
Krk, Muzejsko galerijski centar
Sesvete, Atelier galerija V.B.

1993.
Osijek, Muzej Slavonije
Novo Mesto, Dolenjski muzej

1994.
Durdevac, Galerija Stari grad Durdevac
Bjelovar, Gradski muzej
Križevci, Galerija ARS
Križ, Dom kulture "Josip Badalić"
Dubrovnik, Galerija Sebastian. "Rajski vrt"
Šibenik, Galerija Sebastian. "Rajski vrt"
Bonn, Pfarrzentrum der Stiftspfarr

1995.
Opatija, Umjetnički paviljon "Juraj Šporer"

1997.
Zagreb, Muzej za umjetnost i obrt
Varaždin, 27. varaždinske barokne večeri, Galerija Macolic-Kovačić
Đakovo, Muzej biskupa Josipa Jurja Strossmayera

1998.
Požega, Centar za obuku Hrvatske vojske

1999.
Rijeka, Pomorski muzej (Rajski vrt)
Stobreč, Art ljeto (ulja na platnu)
Milna, Galerija Servantes

2001.
Mostar, Galerija Aluminij

2002.
Split, Zavod za znanstveni i umjetnički rad HAZU
Mali Borištof / Kleinewarasdorf, Gradišće / Burgenland (Austria), Galerija Mali Borištof

2003.
Zadar, Gradska loža

2008.
Rijeka, Galerija Grad

2009.
Zagreb, Galerija Forum
Slavonski Brod, Galerija umjetnina grada
Slavonskog Broda
Šibenik, Galerija Sv. Krševana
Metković, Ogranak Matice hrvatske
Čakovec, Centar za kulturu

15

Slavonski Brod

15. listopada - 7. studenog 2009.

Galerija
Sv. Krševana
Šibenik

Šibenik

13. studenog - 5. prosinca 2009.

OGRANAK
MATICE HRVATSKE METKOVIĆ

Metković

15. siječnja - 5. veljače 2010.

centar za kulturu - čakovec

Čakovec

11. veljače - 7. ožujka 2010.

Galerija Forum, Zagreb, Teslina 16, tel. 01 48 10 710

Izdavač / Publisher: **Kulturno informativni centar, Zagreb, Preradovićeve 5, tel. 01 48 10 714, e-mail: kic@kic.hr, www.kic.hr**, Za izdavača
/ For the Publisher: **Goran Pavletić**, Urednik kataloga / Editor: **Milan Bešlić**, Savjet galerije / Gallery Council: **Stanko Jančić, Igor Zidić, Milan**
Bešlić, Ante Kuduz, Eugen Kokot, Andrej Smrekar, Dominique Narran, Likovni postav izložbe / Exhibition set-up: **Milan Bešlić**, Tehnički
postav / Technical set-up: **Josip Jurendić**, Fotografija / Photography: **Vidoslav Barac**, Oblikovanje / Layout: **ArtDizajn, Zagreb**, Lektor / Proof-reader:
Helena Antić, Tisak / Printed by: **Šolta, Zagreb**, Naklada / Print run: 700, Zagreb, rujan 2009. Izložba je ostvarena sredstvima Gradskog ureda za
obrazovanje, kulturu i šport Grada Zagreba i Ministarstva kulture Republike Hrvatske